

ROSLAGS-BREVIK

En bildkrönika av Per Anders Thunqvist

ROSLAGS-BREVIK, en bildkrönika

Roslags-Brevik är sedan början av 1950-talet ett fritidshusområde beläget omkring fem kilometer öster om Åkersberga i Stockholms län.

Här bildades för mer än femtio år sedan en fastighetsägareförening.

Dess historia skiljer sig nog inte så mycket från andra liknande föreningar, men har säkert sina egenheter betingad av närheten till Sveriges största stad och i den "vildmark" som är Stockholms Skärgård.

Den omgivande kulturhistorian är också unik, liksom den militära närvaron, som nu är borta, men vilken under många år präglade omgivningarna.

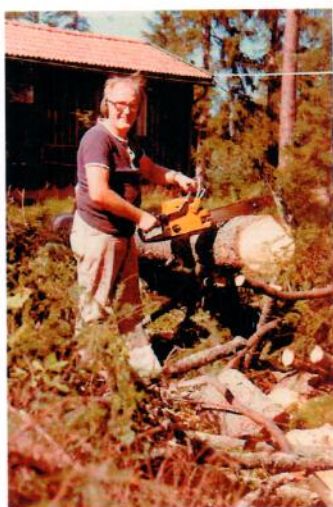
Som aktiv pressfotograf sedan 1946 har jag samlat på mig hundratals bilder från Roslags-Brevik med omgivningar. Detta material har gett mig anledning till denna bildkrönika.

Vid framställningen av denna bildkrönika har jag fått värdefulla råd och teknisk hjälp av min son Tore, som kom till Brevik sitt första levnadsår 1953.

Läs, titta och minns!

Roslags-Brevik i augusti 2006
Per Anders Thunqvist

Norrängsslingan 7, 18463 Åkersberga. 08-540 24685. pat@tredamer.net
Alla bilder ©Per Anders Thunqvist (om ej annat anges)

VÄLKOMMEN TILL ROSLAGS-BREVIK

En vårdag 1953 låg dalgången ner mot Trälhavet orörd.

Breviks gård på 1960-talet

Det gula huset var rött fram till 1950-talet, och dess äldsta delar är från 1700-talet.

Huset i bakgrunden är rivet och ersatt med ett modernt på samma plats.

Lerviksvägen gick ursprungligen över gårdsplanen.

Gården Brevik är åtminstone sedan 1700-talet belagd som ett hemman (dvs en fri jordbruksfastighet) omgiven av Margrethelunds slott stora ägor. Breviks ägor sträckte sig också ut över Trälhavet och runt de två Trälhavsgården. Med tiden avstyckades markerna så att bl a Brevikstorp, Brevik 1:2 och Brevik 1:3 kom till. Markrelationerna med det stora Margrethelund verkar ha varit väldigt komplicerade och den som vill veta mera om detta rekommenderas att ta kontakt med den mycket livaktiga Österåkers Hembygdsförening [www.milstolpen.org].

Både före och efter andra världskriget avstyckades stora delar av slottets arealer. Denna mark såldes till olika fastighetsbolag, som i sin tur iordningsställde marken för fritidshusbebyggelse. För att bolagen skulle få börja sälja krävdes i första hand att någotsånär körbara vägar drogs fram. Ingen tomt fick säljas utan att den var nåbar med bil. Brevik 1:3 dvs "vårat" område sköttes av Stuvsta Fastighetsbolag.

Vid Roslags-Breviks Fastighetsägareförenings midsommarfest 1955 överlämnade Stuvsta Fastighetsbolag ett gåvobrev å fastigheten Brevik 1:3 till föreningen, vilket då gällde även de osålda tomterna samt allmänningarna inom området. En begäran från Österåkers kommun att föreningen skulle skänka området Kasen till kommunen avvisades enligt ett årsmötesbeslut 20 mars 1956. (Kasen är det område sedan blev det stora Breviksbadet med fribad, kiosk, minigolf m.m.)

"ROSLAGS-BREVIK" har sin förklaring i att namnet BREVIK är vanligt förekommande i Stockholms skärgård. Det skulle alltså lätt kunna bli förväxlingar. Kloka män bestämde därför redan vid den första föreningens tillkomst att namnet skulle vara **"Roslags-Breviks fastighetsägareförening"**. När ombildningen till samfällighet skedde 2004, ändrades namnet till det nuvarande **"Roslags-Breviks samfällighetsförening"**.

Breviks gård sommaren 2006.

*Tvärs över vägen från Breviks gård ligger Brevik 1:2
Idag finns fyra äldre hus kvar. Bilden tagen sommaren 2006.*

Brevikstorp sommaren 2006.

*Torpets stora röda lada är det första man passerar när man kommer till Roslags-Brevik.
Ägare (2006) är Sven-Erik och Inger Wånell, vilka nu nyttjar torpet som fritidshus.
Sven-Erik har ärvt torpet av sin far och har tillbringat alla sitt livs somrar där.
Han är därför sannolikt den som är den verkliga åldermannen i Breviksområdet.*

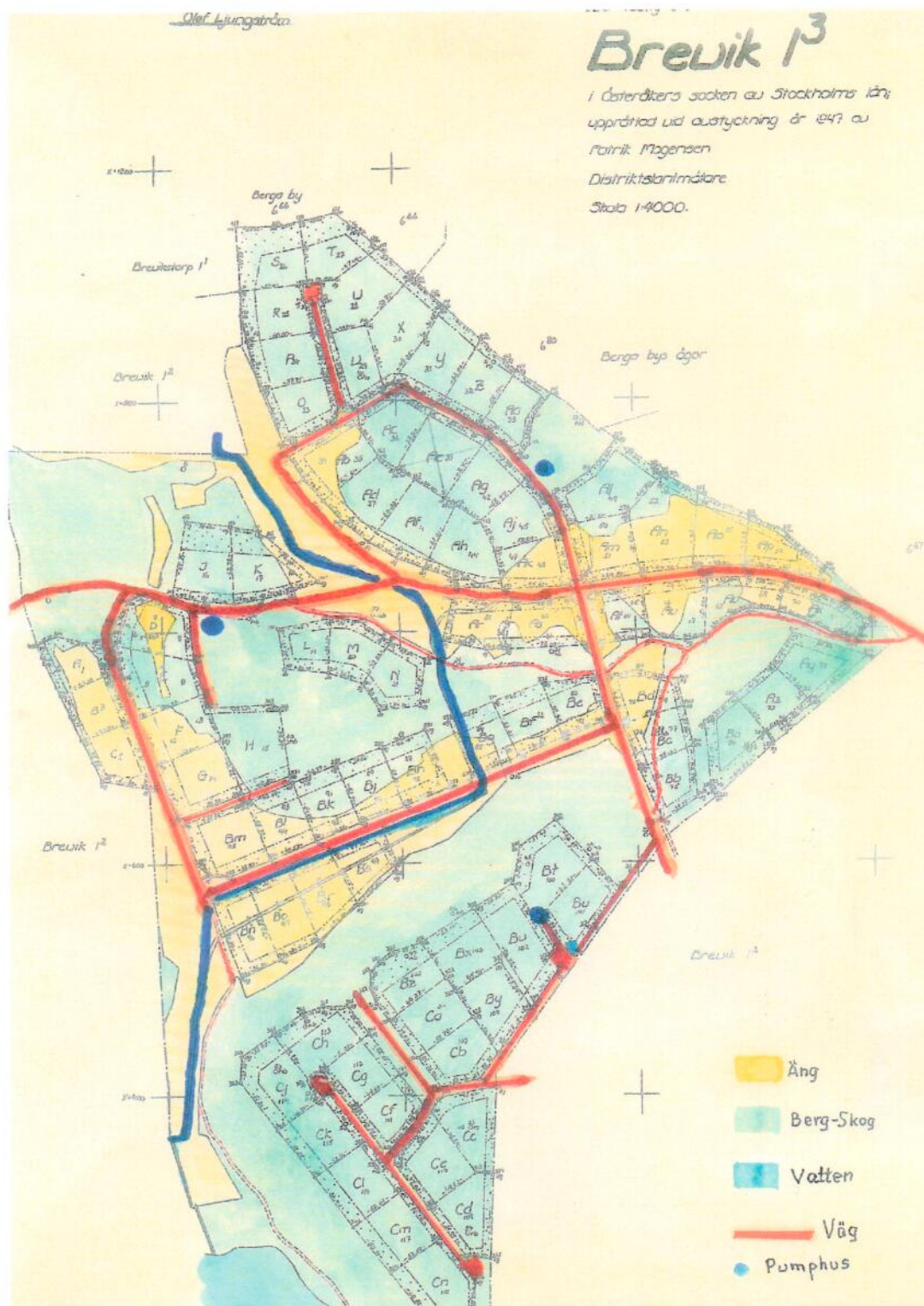
*Zenta och Ville Ekström sätter potatis i Dalgången
omkring 1954 innan vägbygget kommit igång.*

Stuvsta Fastighetsbolag hade som lokal representant William (Ville) Ekström. Han bodde då med sin fru Zenta i Breviks gårds ena byggnad där Lerviksvägen gick praktiskt taget över förstukvisten på det större av de två husen, som på den tiden var rödfärgade. Ville var trädgårdsmästare och brukade den gamla åkerjorden, kanske mest för potatisodling på båda sidor av vad som då hette Dalgången men nu kallas Tolvmansvägen. Där i närheten fanns områdetets första byggnader bl a Ahlbergs lilla röda stuga, vilken fortfarande pryder sin plats.

*Första (?) stugan i Brevik,
på Ahlbergs tomt vid Tolvmansvägen.*

Sensommaren 1953 var jag, min fru Inis och vår bara sex månader gamla son Tore, ute på inventering” av de olika tomtområden som då erbjöds hugade spekulanter. Vi hade en enkel karta i handen: ”Fastigheten Brevik 1.3 i Österåkers socken av Stockholms län upprättad vid avstyckning år 1947 av Patrik Mogensen Distriktslantmätare, Skala 1:4000”.

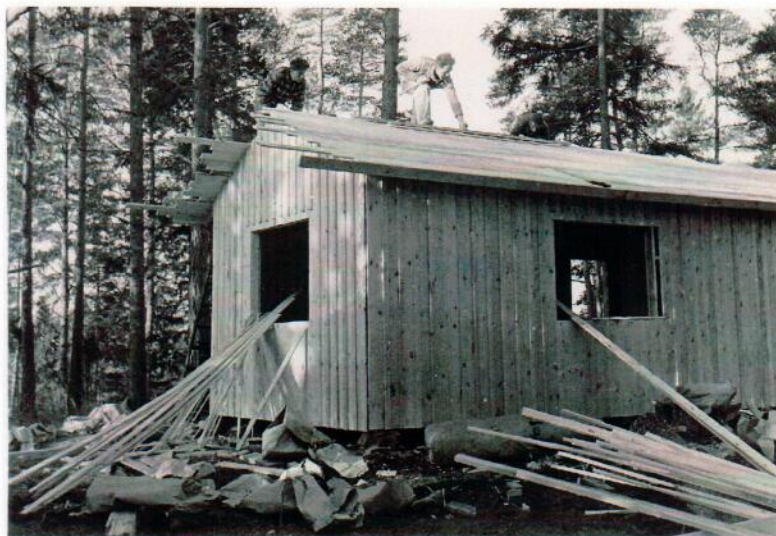
Bra kommunikationer var en betydelsefull anledning till att vi valde just detta område. Med smalspårig järnväg kom man från Stockholm snabbt ut till Åkersberga och där anslöt buss med hållplats på Margretelundsvägen vid Lerviksvägen, som efter femhundra meter ledde rakt igenom vårt område. Om man hade gott om tid och ville ha en skön båttur trafikerade Vaxholmsbolaget Lerviks brygga på ett par kilometers avstånd. Och så är det än idag...

Vi hade klart för oss att vi ville ha en skogstomt och blev då genast visade vägen upp till Norrängsslingan 7, vars ena hörna vi nådde med bilen. Det var en områdets största tomter på 3031 kvadratmeter, vilket betingade ett pris på 8.600 kronor. Så mycket egna pengar hade jag aldrig haft i handen, men det kunde skrivas kontrakt på 10 års avbetalning.

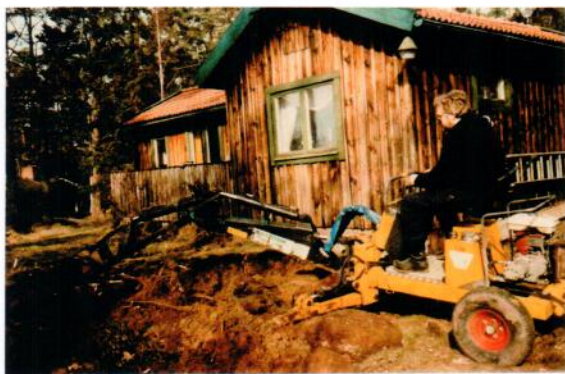
Familjen Thunqvist hade redan på hösten 1953 kommit så här långt med bygget

Vi fick snabbt kontakt med ett, kanske halvskumt, företag som åtog sig att bygga ett fritidshus på 20 kvm för ca 5000 kronor. Vi nappade, men byggmetoden var enkel och takhöjden bestämdes av att snickaren skulle kunna stå på golvet och utan stège nå att spika väggplattornas överkant: 210 cm.

Byggvirket fick ligga ute i regnet och golvbräderna blev därmed så glesa som de är än idag. Trots min flitiga besiktning av byggjobbet fuskades det med delar av tak- och väggisoleringen, vilket jag upptäckte efter några brytningar med kofoten. Redan till påsken 1954 kunde vi dock ta stugan i bruk.

Själva gjorde vi bättre byggjobb vid två senare tillbyggen...

Grannarna har bjudits samman till surströmmingsfest i augusti 1964 av familjen Åwall som då hade sommarstuga på Norrängsslingen 9.

Bland de 86 fastighetsägarna i Roslags-Brevik har många olika yrken varit representerade under årens lopp, nedan ett axplock...

*Affärsinnehavare Banktjänsteman Barnmorska Bilhandlare Bussförare Fiskare
Fotograf Försäkringstjänsteman Glasmästare Lokförare Läkare Lärare
Museitjänsteman Möbelhandlare Operainspicient Polis Posttjänsteman Präst
Rörmokare Sjuksköterska Spårvägsman Taxiförare Veterinärprofessor*

Tolvmansvägen och dåvarande Dalgången fick den första bebyggelsen. Bilden från sent 1950-tal

Utmed Lerviksvägen finns den senaste bebyggelsen. Bilden från 2006.

NÄRA TILL KULTUREN

Det är en unik kulturbygd som omger oss i Brevik....

Akersbergamonzolit är en unik bergart som går i ett långt band utmed Trälhavets strand. Lättast ser man den vid badbryggan i Stensnäs

Roslags-Brevik ligger inom **Österåkers församling**. Kyrkan ligger i norra delen av Åkersberga och uppfördes troligen mot slutet av 1300-talet, men blev genomgripande ombyggd 1647-50 och 1951-52.

Margretelunds slott. Det finns mycket skrivet om slottet och dess ägare ända tillbaka till 1600-talet. Ett par mycket intressanta böcker är "Margretelund, En stormansgård i Österåker" av Evert Löf och "Jubileumsskrift om Margrethelund 1719-1993" av Catharina von Essen.

Ofta ställs frågan om Olle Adolfssons visa "Grön kväll i Margretelund" avser "vårt" slott, men så är inte fallet. Visan handlar istället om Margretelund i Bromma.

Vikingarnas färder i österled började långt in i Uppland – Gamla Uppsala - och genom Långhundraleden gick skeppen ut i Östersjön. Av den återstår Åkers kanal som farbar led upp till slussen, men övergår strax norr därom till ett brett dike där endast kanoter kan ta sig fram under vårfloden. Mitt inne i Åkersberga finner vi Ekbackens järnåldersgravfält och i närheten av Smedby en bautasten rest redan 500 år före Kristus. Tuna borg ruin byggdes av ärkebiskopen omkring 1300-talet för att bevaka inloppet till leden upp mot Uppsala.

*Åkers kanals enda sluss ligger mitt inne i Åkersberga.
Den invigdes 1 juli 1825 och möjliggjorde ångbåtstrafik
ända upp till Brottby fram till år 1927.*

Kulturminnenas mångfald domineras i hög grad av att skärgården och Roslagen var militärt högtintressanta områden ända från vikingatiden och fram till år 2005, då regementet Amf 1 lämnade Oskarsfredriksborg.

Vi har idag glädje av att stora delar av skärgården ägts och använts av militären vilket har medfört att flera öar förblivit helt eller delvis obebodda och därför nu kan användas av "det rörliga friluftslivet".

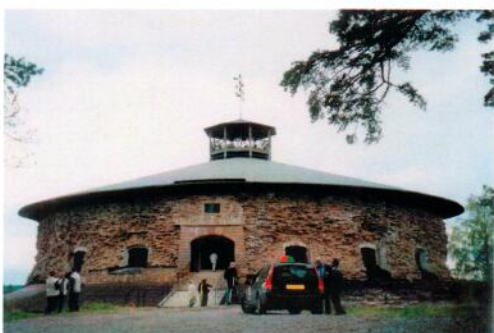
Våra närmaste öar *Västra och Östra Trälhavsgunden* ingick i målområdet för Oskarsfredriksborgs fästnings skjutövningar. Mellan öarna i Trälhavet bogserades särskilda målpråmar.

Så långt som hit kom på 1500-talet danskarnas krigsskepp och stred mot svenskarna. De stupade lär ha begravts på öarna i södra delen av Trälhavet.

Namnet **Trälhavet** har ofta diskuterats. Själv tror jag mest på förklaringen att när man skulle ro strömmingslådorna i skötbåtarna in mot Stockholm så fick man ofta i motvind liksom "**trälar**" pressa sig fram över detta "**hav**".

Oxdjupet, i sydost tvärs över Trälhavet, domineras av Oskarsfredriksborgs fästning på Rindösidan

och på Värmdösidan av Fredriksborg kallad "Smörasken"

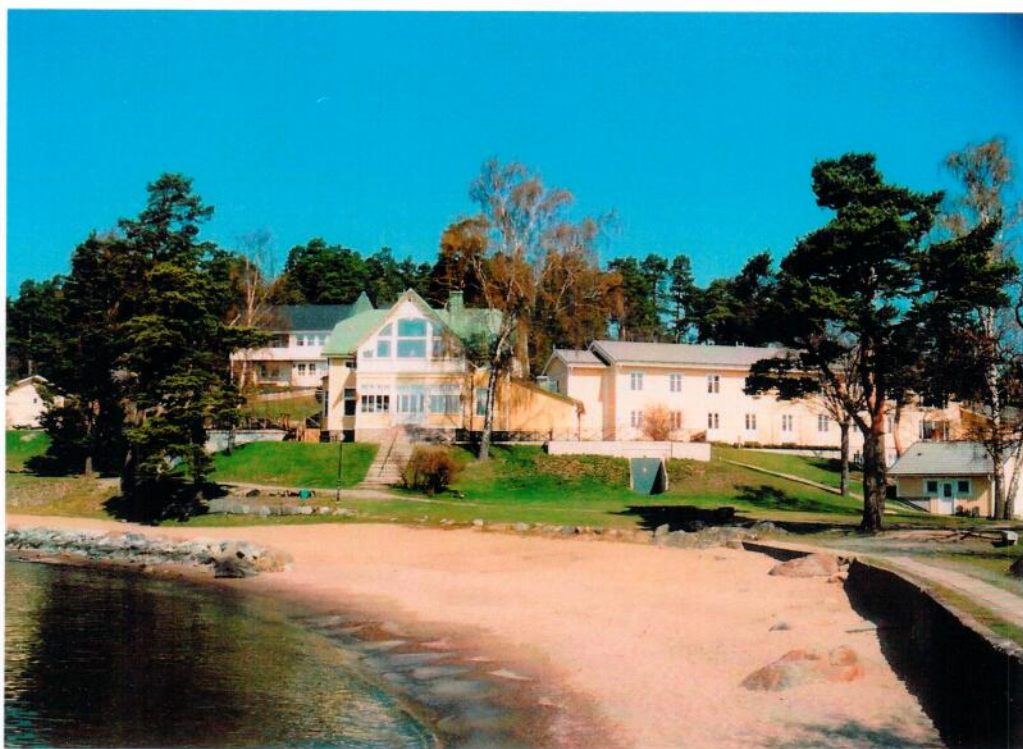

och kaponjären nedanför, som fått namnet "Ostkanten"

STENSNÄS

Under tiden kring förra sekelskiftet var Stensnäs privat sommarnöje för två välbeställda sotarmästare, men blev sedan semestergård för Roslagsbanans personal. Denna verksamhet fortsatte ända fram till 1960-talet då Syndikalisterna tog över och gjorde om anläggningen till kursgård. Ursprungligen bestod Stensnäs av två likadana "grosshandlarvillor", en brann dock ner på 1960-talet.

Sedan 1984 ägs Stensnäs av Immanuelskyrkan i Stockholm som byggt ut och fräschat upp hela anläggningen betydligt på senare år och erbjuder alla som önskar pensionats- och restaurangservice. Bekvämt och bra för den som får många gäster vid t ex familjehögtider.

Valborgsmässofirande på Stensnäs 2002..

FÖRENINGENS AKTIVITETER

Redan 1955 anordnades gemensam midsommarfest på en av allmänningarna. Sådana fester återkom sedan regelbundet under flera år. De fick i regel formen av "knytkalas". Termoskannor lånades samman och många hjälpte till med att baka sockerkakor m. m. Vid flera tillfällen engagerades en "professionell" lekledare eller dragspelare. Det hörs då och då önskemål om att dessa fester ska återupplivas.

Midsommarfesterna hölls oftast på allmänningen vid Norrängsslingan. Denna bild och de tre följande är från slutet av 1950-talet.

I midsommarfirandet ingick också lekar för barnen

En sommar under 1960-talet hälsade Svenska kyrkan Roslags-Breviks innevånare välkomna till ett stort mötestält.

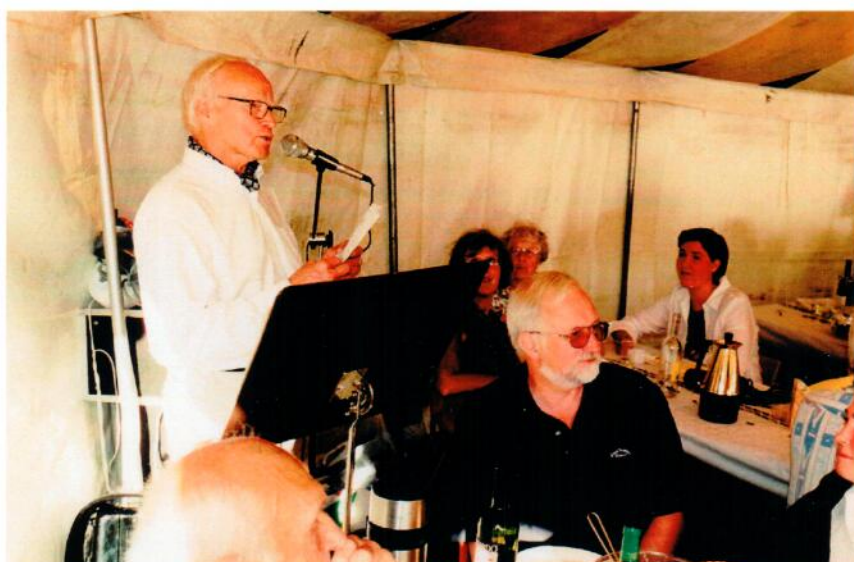

På 1950- och 60-talen samarbetade också näraliggande fastighetsföreningar med olika tävlingar. Här en målgång i Breviks hamn. Det knotiga kala trädet med lagerkransen (till höger i bilden) var ett vandringspris som gick mellan föreningarna. Var blev det av, någon som vet?

FEMTIOÅRSJUBILEET 2001

Femtioårsjubileet firades den 18 augusti 2001 med fest nere vid bryggorna, där Österåkers kommun hade rest ett stort mötestält som födelsedagspresent till föreningen. Fint väder gynnade den glada festen med rikligt deltagande av medlemmarna.

Alla närvarande bjöds på förtäring under dragspelsmusik och dåvarande ordföranden Anders Junesand höll jubileumstal. På skärmar utanför tältet visades en bildexposé över de gångna åren i Brevik och denna utställning blev grunden till den skrift du just nu läser.

I Roslags-Brevik har det aldrig funnits någon gemensam samlingslokal, istället har föreningen utnyttjat Stensnäs kursgård för årsmöten m.m. Bilden från 9 maj 1998.

Presidiet vid årsmötet på Stensnäs 9 maj 1998. Från vänster Annette Rosengren, Fredrik Sjölin, dåvarande ordföranden Anders Junesand, Bengt Nyström och Marianne Jernbeck.

Föreningens ordförande (2006) Fredrik Sjölin håller om sina två älsklingar Ann-Louise och katten Kalle.

Hamnkaptan (2006) Jan Marcelind med makan Maria och dotter Kajsa.

En glad hörna vid årsmötet 7 maj 2006.

Vattenförsörjningen var redan från början ett av föreningens viktigaste mål.

Det första sommarvattennätet var klart redan den 1 juni 1954 och hade lagts med galvaniserade järnrör, vilket snart visade sig vara problematiskt eftersom rörpiporna ibland sprängdes vintertid av kvarstående vatten. Det nuvarande sommarvattennätet av polyetenrör som anlades på 1970-talet har visat sig hålla utan större bekymmer.

Vattnet tas från tre pumphus med djupborrade brunnar. Under åren som gått har regelbundet vattenprover sända till kontroll och alltid fått godkänt även om det ibland varit lite brunfärgat. Omkring år 2000 sattes radonfilter in i de tre pumphusen och sedan dess har vattnet blivit både klart och gott, i klass med vanligt stadsvatten.

Pumphus 1 vid Lerviksvägen

Pumphus 3 vid Trollstigen

Det är viktigt att fastighetsägarna ser till att spara på sommarvattnet som ibland tryter, vilket är särskilt märkbart för de som bor på högt belägna tomter.

Inom vårt område har alla permanentboende borrar egna brunnar, men de har ändå ofta behov av det gemensamma sommarvattnet.

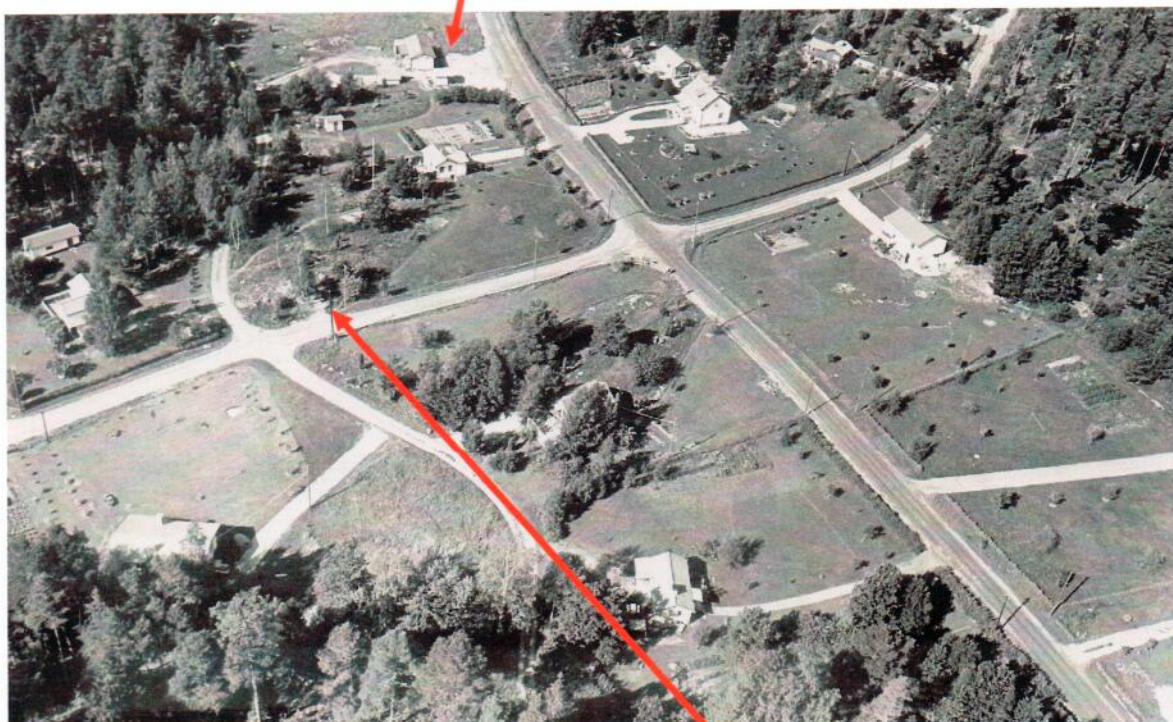
Det har under mycket lång tid diskuterats inom Österåkers kommun hur vatten- och avloppssfrågan skall lösas i vårat, och närliggande, områden. En sammankoppling med det befintliga kommunala nätet är både besvärlig och kostsam för alla parter. Flera andra alternativ har kommit och gått under årens lopp. Som exempel kan nämnas att Stensnäs kursgård gjorde flera borrhningar för att ordna tillräcklig vattenförsörjning, men det lyckades inte på grund av saltvatteninträngning. Nu tar Stensnäs istället vattnet från Trälhavet via ett utmärkt, men dyrbart, avsaltningsverk och har också eget minireningsverk.

En fristående vägförening bildades också snart tillsammans med områdena Brevikstorp, Brevik 2, Solhaga och Lervik. Den ansvarar för underhållet av hela vägsystemet såväl sommar som vinter på ett utomordentligt sätt och vägstandarden har alltid varit hög jämfört med liknande områden runt om Stockholm.

En tävling om vägnamn utlystes redan 1956, men detta blev inte klart förrän 1959. Vägnamnen har behållits sedan dess med undantag för "Dalgången" som på 90-talet slogs samman med "Tolvmansvägen" efter önskemål från bl.a. brandkåren som vid några tillfällen haft besvär med att hitta rätt eftersom "Dalgången" även finns i vårt grannområde Brevikstorp.

Numera finns ingen affär inom vårt område, men långt innan våra tomter styckades fanns "Solhagaboden" i korsningen Lerviksvägen/Solhagavägen. Här sågs "nybyggarna" i Brevik som andraklassens kunder och mjölk och bröd "ransonerades" till förmån för de mer etablerade Lervik- och Stensnäsborna... Solhagaboden upphörde i slutet av 1960-talet, men huset står kvar.

Mellan åren 1958-1965 drev dock Kent och May-Brit Christenson en mycket uppskattad kiosk och affär "**Ch:s livs**" i vårt område. Även dessa hus finns kvar (dock kraftigt ombyggda).

Korsningen Lerviksvägen – Stensnäsvägen från ovan.
Bilden från den 29 augusti 1967.

Redan tidigt ställde dåvarande Televerket upp en **telefonkiosk** i hörnet av Stensnäsvägen och Gammelstigen. Det var besvärligt att ringa rikssamtal och inte minst att ta emot samtal. Därför skaffade sig de flesta fastighetsägarna snart egna telefonabonnemang och telefonkiosken försvann någon gång under tidigt 1980-tal.

De som var tonåringar i Brevik under 1960-talet minns säkert både telefonkiosken och affären som de givna samlingspunkterna på sommarkvällarna.

Man skall emellertid komma ihåg att de bekvämligheter i form av el, kylskåp, telefon etc. som vi idag ser som självklara, även i den enklaste boning, inte alls var det som eftersträvades i första hand på 1950-talet. Nej, här var det fråga om "**sportstugor**" (ordet "fritidshus" var inte uppfunnet än och "sommarstuga" var något man hyrde några veckor av en bonde, det som idag kallas för "sommartorp").

Sportstugan skulle användas som bas för vandringar, bad, fiske, båtliv, skidturer och att det varken fanns el, rinnande vatten, telefon eller kylskåp var precis så "stärkande" som det skulle vara.

Fotogenlampor, vattenhämtning, fuktiga sängkläder och sur mjölk var bara mysigt...! Nåväl, man tröttnade snart (kanske de ständigt hushållsarbetande kvinnorna först?!)

Nymodigheten **transistorradion med batterier** blev omedelbart vid inflyttningen fastighetsägarnas första möjlighet till kontakt med yttervärlden

Elektricitet blev snart tillgänglig inom området. I början distribuerades den över ett ledningsnät av blanktråd mellan stolparna och genom alltför kläna transformatorer, så strömavbrott var väldigt vanliga. Efter några år utbyttes dock ledningsnätet till kabel och bättre transformatorer sattes upp. Nu på senare tid har också merparten av elnätet grävts ner för att ytterligare minimera avbrottsriskerna.

Televisionsantenn växte snart upp som buskar på de flesta taken. I tevens barndom var det ofta svårt att få bra bild inne i Stockholm, men Brevik hade ett utomordentligt bra läge i förhållande till de stora sändarmasterna i Nacka. Kring årsskiftet 2006-07 blir det digital teve och då gäller det nog ändå att hänga med och skaffa box eller annan utrustning om man vill fortsätta att vara tittare...

Sop- och latrintömning var det väl lite si och så med under de första åren. Miljön var ju inget som talades om då, utan var och en fick bokstavligen "ta hand om sin egen skit". Soporna brände man upp på tomten och tomglasen slängde man i Trälhavet när man var ute och fiskade...

På 1960-talet ordnade dock kommunen med både soptömning och latrinbudning. Inför 2006 meddelade man emellertid att latrinbudningen skulle börja avvecklas, så nu är det åter för var och en att "ta hand om sin egen skit"...

Soptömningen har rationaliserats, på gott och ont.

BRYGGORNA OCH HAMNEN

Hamnen och bryggornas skötsel har alltid varit en viktig del av föreningens verksamhet. Tyvärr gör det öppna läget vid Trälhavet knappast skäl för namnet hamn. När stormen ligger på från Oxdjupet, 7,5 km nere i sydost är det knappast badväder, och påfrestningen på de förtöjda båtarna är stor. Det har därför varit angeläget att succesivt förbättra anläggningarna.

Vid resterna av den gamla ångbåtsbryggan blickar Inis Thunqvist och sonen Tore ut över Trälhavet. Sommaren 1954.

Den gamla ångbåtsbryggan anlöptes fram till 1927 av Vaxholmsbolagets ångfartyg "Åkers Kanal" (även kallad "Tuppen" efter sin gälla ångvissla). Färden gick sedan in mot Åkersberga och vidare genom Åkers Kanal ända till Brottby vid Össeby-Garns gamla kyrka längst uppe i Garnsviken.

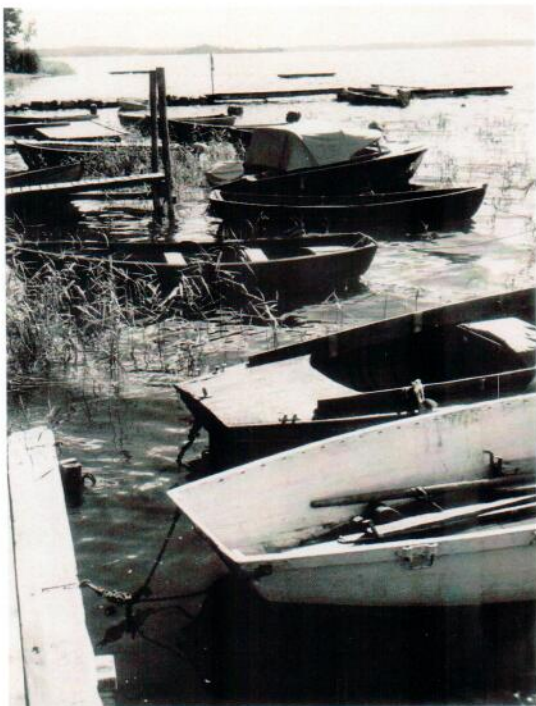
"Tuppens" slaggplats kan man fortfarande upptäcka längs vår bryggväg som en glänta i strandslyet intill en myrstack ungefär mitt emellan vägbommen och bryggorna.

Själva bryggan var raserad redan före 1950, men stenarna låg kvar och fick bli underlag för föreningens första gemensamma brygga, numera kallad badbryggan.

Många nyinflyttade skaffade omedelbart en liten roddbåt. Det behövdes då en förtöjningsplats och det fick först bli några brädor lagda över ett par nedslagna stolpar. Snart såg det skräpigt ut och var obekvämt.

Från årsmötesprotokollet den 30 mars 1954, §19:

"Herr Lennart Eriksson [senare Ersbeck] föreslog att medlemmarna gemensamt skulle städa strandpartiet och föreslog, att samtliga medlemmar, medförande kratta för ändamålet, frivilligt skulle samlas vid stranden annandag påsk kl 10 fm. Förslaget mottogs med tillstyrkan".

Så här enkla förtöjningsplatser skapade trängsel och föranledde bygge av stabilar bryggor. Främst gällde det då en utbyggnad på de stenar som fanns kvar från den gamla ångbåtsbryggan

Bryggbygge i Brevik, ca 1960

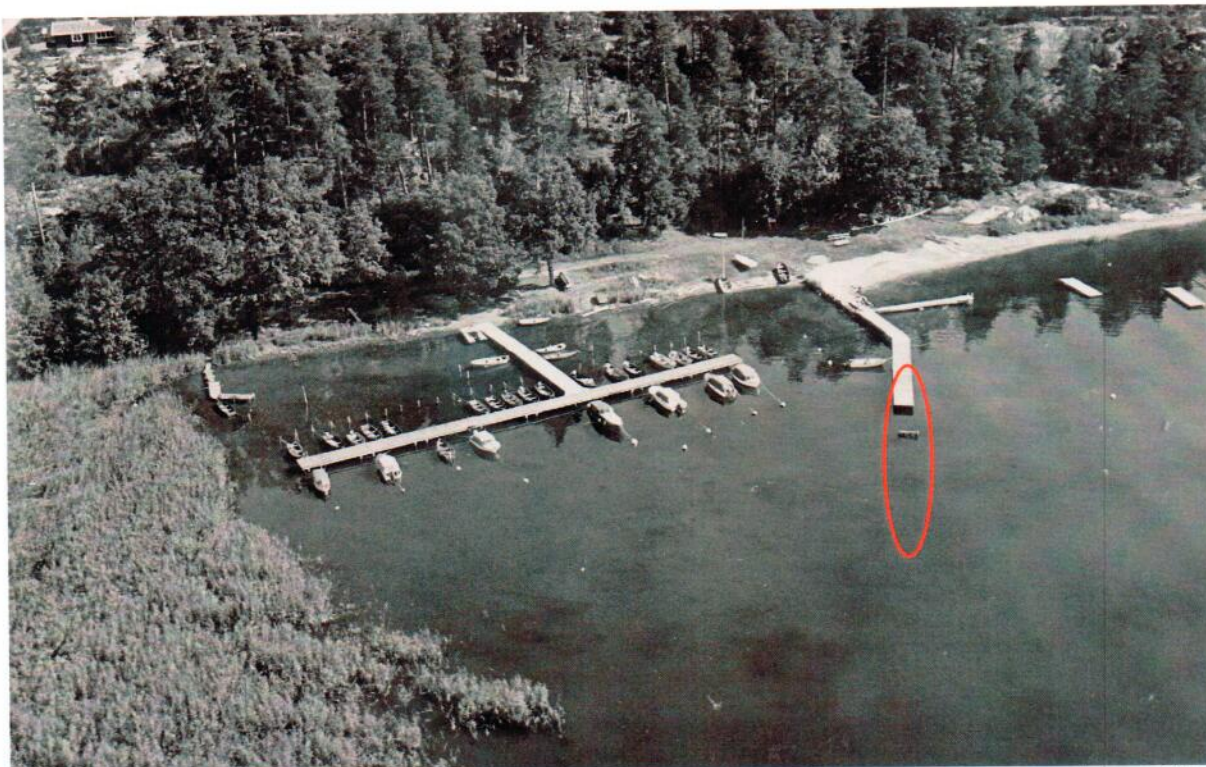
Föreningens dåvarande (ca 1960) ordförande Gösta Rydkvist var förvaltare vid Hägernäs flygflottilj F2, och när flygverksamheten där lades ned kunde han ta vara på pontoner, bojar och annan utrustning som passade bra till de första ordentliga bryggorna i Brevik.

Det blev rejäla flytbryggor av pontonerna från flygflottiljen i Hägernäs, ca 1960.

Här har de första flytbryggorna kommit på plats, ca 1960.

Den första bryggan – med ångbåtsbryggan som grund – byggdes ut mer och mer tills den blev så lång att isen tog ytterdelen en vinter på 1960-talet. På flygbilden från den 29 augusti 1967 syns resterna under vattnet. Innanför byggdes den s k T-bryggan och flytbryggorna gjordes om till populära badflottar.

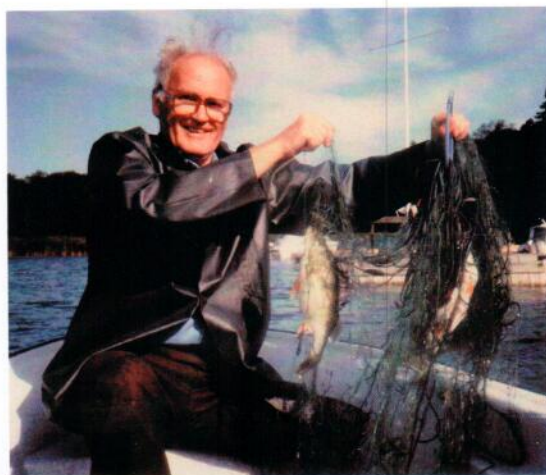

En sjöbod byggdes också på 1960-talet där åror, master, små utombordsmotorer, bensindunkar, fiskeredskap etc kan förvaras om man köper nyckel av hamnkaptenen (som 2006 är Jan Marcelind).

Båttrailer för sjösättning och upptagning av mindre båtar finns också att tillgå på samma sätt.

Roslags-Breviks **fiskevatten** sträcker sig från vår strandlinje och runt båda Trälhavsgunden. För övrigt vatten i skärgården gäller lagen om det fria handredskapsfisket.

Foto: Miska Horwath

Vid en av stormarna på 1960-talet vattenfylldes bl a Jernbecks båt.
Båtgarna kommer ner och hjälps åt att försöka få sina farkoster
i skydd eller att provisoriskt få upp båtarna på land.

Trälhavet växlar alltid ansikte

Den 18 januari 1983 var det rekordhøgt vattenstånd, +118 cm!
Då var det flera vinterupplagda båtar som kom på drift.

Ett sjöflygplan låg överraskande på vår badstrand den 19 juli 1999

Alla – även måsen - är på plats vid T-bryggan. Bilden från 1999

Vi har många fina båtar i vår hamn numera. Bilden från 2006.

Tyvärr får vi inte ha våra grejer vid sjön i fred för tjuvar längre. Under 2000-talet har det varit många "besök" för att stjäla bensen och i flera fall hela motorer eller båtar.

Den som ser någon främmande vid bryggan bör fråga vilket ärende personen har, och även kontakta hamnkaptenen om något verkar misstänkt.

